

PLAN PRACY HUFCA GORCZAŃSKIEGO
im Wł Orkana na rok 2014/2015

Lokalizacja:

Teren Hufca to miasto Mszana Dolna gmina Mszana Dolna ,Niedźwiedź ,Lubień

Drużyny w Jodłowniku i Mieście Limanowa

Ilość drużyn:

Gromady zuhowe- 6

Drużyny Harcerskie- 10

Drużyny starszo harcerskie-5

Drużyny wędrownicze -2

Kadra Hufca

Harc mistrzy- 15

Podharc mistrzy- 12

Przewodników-14

Majątek Hufca

Sprzęt obozowy Hufca to namioty łóżka ,koce ,materace oraz cały sprzęt tworzący bazę która jedno turnusowo może przyjąć 180 osób

Lokal Hufca pozostaje nadal w budynku prywatnym przy ul. Leśnej 27

Hufiec jako jednostka organizacyjna ZHP nadal jest i będzie najważniejszym ogniwem funkcjonowania Związku. To tutaj prowadzona jest podstawowa praca merytoryczna z drużynowymi i innymi funkcyjnymi w drużynach. W Hufcu skupia się podstawowy trzon kadry instruktorskiej, Hufiec stwarza drużynowym podstawy do organizacji drużyn i szczepli.

Hufiec i ludzie pracujący w nim stanowią o wartości i o tym jak jest postrzegana nasza Organizacja w społeczeństwie

Od dobrze skonstruowanego planu pracy Hufca zależy jego funkcjonowanie.

Niepowtarzalną wartością harcerstwa, czynnikiem który przesądza o jego oryginalnej- w określonym stopniu – praktyce, o jego atrakcyjności – jest unikanie za wszelką cenę werbalizmu.

Trudno ocenić, osądzić czy nie jest jedna z najcenniejszych cech metody harcerskiej to, że kształtuje sylwetki członków nie metodami werbalnymi przez wykłady i pogadanki a przez stawianie konkretnych zadań.

Przeszkolenie czy pouczenie krótki instruktaż jak dane zadanie wykonać jest ważne ale istotą jest sformułowanie tego zadania i konsekwentne „rozliczenie” z jego realizacji

Harcerstwo – co zostało kiedyś słusznie sformułowane- nie jest ruchem o „ograniczonym programie” i niezależnie od posiadanych „godności” czy wieku zawsze daje okazję do dalszego osobistego rozwoju do dalszego doskonalenia.

W Planie pracy Hufca Gorczańskiego w roku 2014 /2015

będziemy główny nacisk kładli na pracę drużyn ,zdobywaniu sprawności i stopni , **rozwój drużyn zuchowych szczególnie** starszoharcerskich i Wędrowników oraz **kształcenie instruktorów**.

Wypoczynek pozostaje nadal naszym bardzo ważnym zadaniem Corocznie opracowywane „**ZADANIA HUFCA**” mają już w Hufcu swoją tradycję

Drużynowy ma do dyspozycji system uzupełniających się instrumentów:

- Sprawności, uprawnienia specjalnościowe i państwowe –doskonałą konkretne umiejętności
- Znaki służb- uczą współpracy w zespole i odpowiedzialności
- Stopnie harcerskie- wspierają rozwój indywidualny (osobowości)

Dla harcerki i harcerza stopień jest wyzwaniem ,przeszkodą do pokonania ,może nawet swoistym celem interesującym dlatego ,ż jego osiągnięcie jest powszechnie dostrzeżone i akceptowane.

Dla drużynowych stopnie harcerskie są narzędziem wychowawczym, czyli środkiem, przez który realizuje się program harcerskiego wychowania.

Stopnie harcerskie są zdobywane a nie nadawane. Mają służyć stymulowaniu rozwoju harcerza i wspierać jego dążenie do wszechstronnego doskonalenia samego siebie.

Czym jest ruch zuchowy?

- to wielka zabawa,
- to zabawa, wyrabiająca karność i współdziałanie, zręczność, bystrość, opanowanie i poświęcenie,
- to zabawa przynosząca dzieciom jak najwięcej radości życia i pogody,

- to odkrywczą zabawą w "coś" i "kogoś" z otaczającego nas świata,
- to zabawa wyrabiająca prawdomówność, odwagę, zwinność, zręczne ruchy, sięgających wokół radość i dobro.

Co daje ruch zachowy dziewczynie?

- wyrabia dobre cechy charakteru,
- uczy współżycia i współpracy w zespole,
- pomaga dziewczynie w rozwoju jej sił fizycznych
- dąży do podniesienia poziomu kultury duchowej,
- uczy miłości Boga,
- dąży do utrzymania polskości przez zapoznanie dzieci z pięknem języka polskiego, tradycji i zwyczajów polskich
- uczy umiłowania ludzi, zwierząt i przyrody,
- wyrabia dzielność, zaradność, spostrzegawczość.
- wzbudza instynkt samowychowawczy, samodzielności i inicjatywy,
- przynosi zuchom jak najwięcej radości życia i pogody.

Metoda pracy?

Działalność oparta jest na prawie zachowym.

Drużynowa(y) musi być dla zuchów przykładem do naśladowania.

Zuchy pracują w systemie szóstkowym. (W miarę możliwości zuchy należy podzielić na szóstki według zdobytych gwiazdek.)

Czym ruch zuchowy nie jest?

- nie jest szkołą, gdzie zuchy siedzą grzecznie w ławkach, słuchają lekcji i odrabiają zadania domowe,
- nie jest harcerstwem, gdzie jest musztra, rozkaz, ćwiczenia z samarytanki, sygnalizacji, terenoznawstwa i pionierki, nie ma obozów pod namiotami i gawęd przy ognisku.

Aleksander Kamiński wyjaśniał istotę „zuchowania” w taki oto sposób: **„Jest to wielka zabawa w dzielnych chłopców – zuchów. Zabawa trwająca dnie, tygodnie, miesiące i lata. Zabawa w chłopców – zuchów, którzy są odważni w grach, odważni w mówieniu prawdy, którzy są zwinni i zręczni, mają bystre palce i bystre głowy. Zabawa w majsterklepków, potrafiących wykonać własnoręcznie wiele rzeczy, zabawa w krasnoludki, ciągle szukające sposobności do robienia przyjacielskich usług, zabawa w leśne duchy, podpatrujące życie zwierząt i roślin. Zabawa wymagająca karności i współdziałania, radosna, porywająca zabawa, w której nabywa się dobrych przyzwyczajień”**

Chociaż o rozwoju ruchu zuchowego i dostosowaniu go do potrzeb dzieci myślało wielu instruktorów, to jednak najdoskonalsze okazały się koncepcje **harcmistra Aleksandra Kamińskiego**. Jego dociekliwy umysł dostrzegł brak dotychczasowych założeń wychowawczych w pracy z zuchami i wilczętami. Kamiński nie od razu zdecydował się na reformy, przez wiele miesięcy próbował, sprawdzał pomysły metodyczne w czasie prowadzonych przez siebie kursów dla wodzów gromad wilczęcych. Uważał, że „wszystkie zabawy (z bardzo nielicznymi wyjątkami) wypełnia treść socjalna... Dzieci zawsze bawią się w człowieka... **zabawa służy im jako środek do wżywania się w całą pełnię ludzkich stosunków, w całe nieograniczone bogactwo życia ludzkiego”**

W radosnej zabawie, zuchy powinny nabrać dobrych przyzwyczajień, doświadczenia życiowego oraz dużo wiadomości teoretycznych i praktycznych.

Aleksander Kamiński, wykorzystując doświadczenia wychowawcze i uwzględniając potrzeby oraz właściwości psychofizyczne dzieci w wieku 7–11 lat, stworzył podstawy metodyki pracy z zuchami. Według tych założeń gromadę prowadził „wódz zuchowy” Gromada składała się z kilku „szóstek” zuchowych, na których czele stali „szóstkowi” – rówieśnicy zuchów. Tych nie trzeba było szkolić. W czasie zajęć – naśladując wodza gromady – wyrabiali swoje wodzowskie umiejętności.

Aleksander Kamiński znał się na ludziach i umiał ocenić ich umiejętności pracy z dziećmi. Miał zdolności udzielania im swojego entuzjazmu i rozbudzania w nich zapału do pracy w ruchu zuchowym. Uczestnikom **Do uczestników kursów, szczególnie nauczycieli, Kamiński mówił: „Nie róbcie z zabaw zuchowych – harcerskich ćwiczeń”, oraz: „Musicie zrobić wszystko, co jest w waszej mocy, aby na zbiórkach zuchowych było jak najmniej materiału szkolnego”**

Słowa te są wciąż aktualne

Kim jest harcerz starszy?

W ZHP grupa ta obejmuje młodzież w wieku gimnazjalnym czyli 13-16 lat.

Harcerz starszy (forma żeńska: **harcerka starsza**) – członek grupy metodycznej ZHP w wieku 13-16 lat.

Przed wprowadzeniem nowego podziału metodycznego w ZHP (do końca roku harcerskiego 2002/2003), nazwą harcerz starszy określano harcerzy w wieku dzisiejszych wędrowników (członków powyżej 15 roku życia).

Podstawową jednostką organizacyjną dla harcerzy starszych jest drużyna starszoharcerska.

Harcerze starsi zdobywają następujące stopnie harcerskie:

- Odkrywca - Pionierka
- Ćwik - Samarytanka

"W tym trudnym wieku to co jest dobre dla młodzieńca szesnastoletniego nie jest tak dobre dla piętnastolatka, a dla

trzynasto- bądź czternastolatka może być nawet złe... Chociaż wychowanie skautowe ma te same cztery cele w przypadku starszych i młodszych chłopców (charakter, umiejętności manualne, zdrowie, altruizm), to szczegóły działania różnią się w zależności od kolejnych etapów rozwoju dziecka."
R. Baden-Powell "Wskazówki dla skautmistrzów"

Zobowiązuje się namiestnictwa wraz z zespołem programowym Hufca do opracowania zadań dla HAZ i NAL 2015

Zatwierdzono na posiedzeniu Komendy